

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1279/07
13.02.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, protiv tuženog Akcionarsko društvo "BB", čiji je punomoćnik BA advokat, radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.1.br.273/07 od 24.5.2007. godine, u sednici održanoj na dan 13.2.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.1.br.273/07 od 24.5.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Užicu P.1.br.594/06 od 6.3.2007. godine, odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se poništi rešenje direktora tuženog o otkazu ugovora o radu br. 53 od 28.7.2006. godine i naloži tuženom da tužioca vrati u radni odnos i rasporedi na odgovarajuće poslove kao neosnovan i obavezan tužilac da tuženom naknadi troškove parničnog postupka.

Okružni sud u Užicu presudom Gž.1.br.273/07 od 24.5.2007. godine, preinačio je prvostepenu presudu tako što je usvojio tužbeni zahtev i poništio navedeno rešenje o otkazu ugovora o radu tužiocu i obavezao tuženog da tužioca vrati na rad i rasporedi na poslove koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi, znanju i sposobnostima u roku od 8 dana i odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove.

Protiv pravosnažne presude donete u drugom stepenu blagovremeno je izjavio reviziju tuženi pobijajući je zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane presude na osnovu ovlašćenja iz člana 399. ZPP Vrhovni sud je našao da revizija tuženog nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz tačke 12. tog stava pred drugostepenim sudom na čije postojanje tuženi ukazuje u reviziji, jer drugostepena presuda sadrži jasne i potpune razloge o odlučnim činjeničnom, izreka presude nije protivurečna razlozima i utvrđenom činjeničnom stanju u prvostepenom postupku. Nema ni drugih bitnih povreda odredaba parničnog postupka koje mogu biti revizijski razlog iz člana 398. stav 1. tačka 1. i 2. ZPP.

Razlozi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio radnik tuženog i rešenjem br. 53 od 28.7.2006. godine tužiocu je na osnovu člana 179. tačka 2. Zakona o radu, člana 15. tačka 1.i 2. ugovora o radu i člana 85. tačka 3. 4. Pojedinačnog kolektivnog ugovora tuženog otkazan ugovor o radu s tim da mu radni odnos prestaje 1.8.2006. godine. U rešenju je navedeno da je tužilac i pored toga što mu je u opisu poslova u članu 4. ugovora o radu opisana obaveza na poslovima i zadacima portira, on je dana 17.7.2006. godine namerno propustio da evidentira u knjigu ulazaka i izlazaka koja se vodi na portirnici i portirskoj službi prisustvo u kolektivnom centru lica koje nije zaposleno kod tuženog VV koja je iznosila stvari njene majke GG čime je prekršio odredbe ugovora i nije se pridržavao uputstva rada portira.

Ocenjujući zakonitost navedenog rešenja u prvostepenom postupku je utvrđeno da tužilac obavlja poslove radnog mesta portira u okviru kojih ima obavezu da vrši fizičko obezbeđenje objekata, evidenciju ulazaka i izlazaka zaposlenih, ulazaka i izlazaka vozila u krug i iz kruga i po potrebi vrši pretragu istih, vrši obilazak objekata koje čuva i po potrebi obaveštava službe MUP-a, vatrogasne službe, službe hitne pomoći, izveštava o stanju i vodi knjigu evidencije i zapažanja, vodi evidenciju korisnika usluga smeštaja u skladu sa spiskom lica za smeštaj i sve druge poslove po nalogu direktora. Dana 17.7.2006. godine tužilac nije evidentirao u knjigu ulazaka i izlazaka koja se vodi na portirnici prisustvo u kolektivnom centru lica koje nije zaposleno kod tuženog VV koja je toga dana ušla u kolektivni centar gde je bila njena majka, uzela njene stvari iz sobe i iznela iz kruga tuženog. Kada je ulazila i izlazila iz kruga tuženog portirnica je bila zaključana, u njoj nije bio tužilac. Tužilac je bio odsutan 10 minuta jer je otišao da pozove jedno raseljeno lice da se javi na direktan telefonski broj u portirnici, a u opisu radnog mesta portira i ugovora o radu odnosno ugovorenim radnim obavezama tužioca nije predviđeno da je obaveza portira da poziva telefonom lica smeštena u kolektivnom centru koja se nalaze u krugu tuženog. Pre otkaza ugovora o radu direktor tuženog je tužiocu je dao upozorenje o postojanju razloga za otkaz ugovora o

radu na koje se tužilac pismeno izjasnio a istovremeno i Izvršni odbor sindikata dao izjašnjenje da ne može prihvatiti konstataciju poslodavca o postojanju razloga za otkaz ugovora o radu i da je to upozorenje posledica ličnog sukoba sa zaposlenim od strane predsednika Upravnog odbora, odnosno posledica neostvarene poslovne politike koju je u ime vlasnika na prvoj kontroli od strane Agencije za privatizaciju izneo predsednik Upravnog odbora što za posledicu ima potrebu za iskazivanjem tehnološkog viška.

Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je utvrdio da je tužilac svojom krivicom učinio povredu radne obaveze utvrđene ugovorom o radu iz člana 179. stav 1. tačka 2. Zakona o radu, zbog čega je odbio tužbeni zahtev tužioca.

Okružni sud je, odlučujući po žalbi tužioca a na osnovu činjeničnog stanja utvrđenog u prvostepenom postupku, našao da se zaključak prvostepenog suda o zakonitosti rešenja o otkazu ugovora o radu ne može prihvatiti. Ovo zbog što se član 179. stav 1. tačka 2. Zakona o radu ne može ceniti izolovano od odredbe samog člana zakona. Utvrđeno je da je tužilac učinio povredu radne obaveze propuštajući da detaljno vodi evidenciju u knjizi kojom je zadužen, ali po oceni Okružnog suda, ta povreda ugovora o radu nije takvog obima i značaja da bi imalo mesta otkazu ugovora o radu. Po članu 179. Zakona, poslodavac može zaposlenom otkazati ugovor o radu ako za to postoji opravdan razlog koji se odnosi na ponašanje zaposlenog pa se u vezi sa tim mora ceniti i povreda radne obaveze utvrđena opštim aktom ili ugovorom o radu. S obzirom na to lakša povreda radne obaveze kao što je bila, po oceni Okružnog suda u ovom slučaju, ne može biti opravdan razlog za otkaz ugovora. Stepen krivice tužioca nije takav da bi bilo mesta da se tužiocu uskrati dalji rad kod tuženog kao poslodavca zbog čega je preinačio prvostepenu presudu i tužbeni zahtev tužioca usvojio.

I po oceni Vrhovnog suda, Okružni sud je na utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio materijalno pravo.

Otkazni razlog iz člana 179. stav 1. tačka 2. Zakona o radu daje mogućnost poslodavcu da otkáže ugovor o radu ako zaposleni svojom krivicom učini povredu radne obaveze utvrđene opštim aktom ili ugovorom o radu. Da bi ovaj otkazni razlog mogao da bude primenjen potrebno je da pre nego što je učinjena, povreda radne obaveze bude utvrđena opštim aktom - Kolektivnim ugovorom, Pravilnikom o radu ili ugovorom o radu i da postoji osnov odgovornosti, odnosno krivica zaposlenog kao namera ili gruba (krajnja) nepažnja. Povreda radne obaveze može se izvršiti i nečinjenjem, ako je zaposleni propustio da preduzme konkretnu radnju koju je bio dužan da izvrši i ako između tog propuštanja i određene posledice postoji adekvatna uzročna veza.

Polazeći od činjenica utvrđenih u toku prvostepenog postupka a naime, da se u okviru jednog dela poslovne zgrade tuženog nalazi kolektivni centar za smeštaj izbeglica i da treća lica često preko službenog telefona tuženog pozivaju na razgovor korisnike kolektivnog smeštaja, zbog čega je stvorena praksa da portiri privremeno napuštaju portirsku kućicu da bi pronašli lice iz kolektivnog smeštaja kome je upućen telefonski poziv da bi se ono odazvalo pozivu i vodilo telefonski razgovor, da je kritičnog dana jedna od korisnika kolektivnog smeštaja ispraznila sobu i deo stvari koje su ostale u sobi iznela van poslovnog kruga u vreme kada tužilac nije bio u portirnici jer se privremeno udaljio radi pronalaska raseljenog lica kome je upućen telefonski poziv, da tužilac zbog toga nije evidentirao to lice koje je ulazilo u poslovni krug tuženog u kolektivni centar i da nije zbog tužiočevog privremenog odsustva iz portirnice nastala materijalna šteta kako za tuženog tako ni za drugo lice, i po oceni Vrhovnog suda, nisu ispunjeni uslovi za otkaz ugovora o radu iz člana 179. stav 1. tačka 2. Zakona o radu. Ovo zbog toga što stepen tužiočeve krivice nije takav da ima mesta otkazu ugovora o radu po ovom osnovu.

Kako se ostalim revizijskim navodima ne dovodi u sumnju pravilnost pobijane presude, Vrhovni sud je odbio kao neosnovanu reviziju tuženog i odlučio kao u izreci primenom člana 405. ZPP.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd